

ЯРОСЛАВ ЛИТВИНОВИЧ

Відомий кооперативний діяч і публіцист Ярослав Литвинович народився 1873 року. Після закінчення вищих студій деякий час очолював Крайовий союз для плекання і збуту худоби. Проводив значну громадську роботу, зокрема в “Просвіті”. Для налагодження і оживлення роботи “Народної торгівлі” на початку ХХ ст. з відома “Просвіти” працював над перебудовою читальняних і церковних крамниць.

На початку 1910 р. люстратор крамниць при читальнях “Просвіти” Я. Литвинович із С. Кузиком (як представники львівської “Просвіти”) взяли участь у Міжнародному кооперативному конгресі у Гамбурзі. Саме там вперше зустрілися представники галицьких кооперативів із наддніпрянськими кооператорами.

Зі сформуванням 9 листопада 1918 р. Українською національною радою (УНРадією) уряду Західно-Української Народної Республіки Я. Литвинович очолив Державний секретаріат торгівлі та промисловості. На засіданні Ради державних секретарів 12 листопада 1918 р. обраний до складу секретаріатської комісії у справах державних фінансів, завданням якої була підготовка бюджету держави. Структурно Державний секретаріат торгівлі та промисловості поділявся на три підвідділи: нафтовий, закордонного постачання та промислового контролю. Зрозуміло, що на той час найважливішу роль відігравав нафтовий підвідділ.

Державний секретар Я. Литвинович одним із перших своїх розпоряджень видав 19 листопада 1918 р. “Тимчасовий розпорядок по заборону вивозу нафти і нафтопродуктів”. У ньому наголошувалося, що “вивіз нафтової ропи й всіх її перетворів (бензину, нафти, машинної олії і циліндрової, голубої, парафіну, всяких смарів, відпадків і ін., а так само земного воску (озокерит) поза границі Західно-Української Народної Республіки безумовно забороняється”. Будь-який вивіз вище згаданих продуктів поза межі держави міг відбуватися тільки за дозволом Державного секретаріату торгівлі та промисловості.

Однак Я. Литвинович недовго перебував на цій посаді. З переїздом до Станиславова функції державного секретаря торгівлі та промисловості перебрав на себе голова уряду ЗУНР С. Голубович.

Помер Я. Литвинович у 1920 році.

Література: Енциклопедія українознавства. Т. 4. – Львів, 1994; Західно-Українська Народна Республіка, 1918–1923. Історія. – Івано-Франківськ, 2001; Західно-Українська Народна Республіка, 1918–1923. Документи і матеріали в 5-ти томах. Т. 1, 2. – Івано-Франківськ, 2001; Тищик Б. Західно-Українська Народна Республіка (1918–1923). Історія держави і права. – Львів, 2005.

Іван Патер